

tatione, & sua morte decoraverit. Hinc tandem tœculo septimo in sexta Synodo generali Constantinopoli habita, Germanus Tarentinus Episcopus se subscriptis: *Germanus Episcopus Tarentina Ecclesiae Provinciae Calabriae*. Sed neque de hac Calabria Scriptor noster loquitur, quam S. Pater non solum incoluit nunquam, sed nec etiam vidit aliquando.

Recentior demum Calabria est, quæ modò hoc nomine indigitatur. Ea antiquis ab Occidente, & Septentrione Bretiorum regio dicebatur, à Meridie, verò, & Oriente Magna Græcia. Quia de causa hæc nomina in Calabriæ nomen Provincia ista mutaverit, nōn una Scriptorum est sententia; Leander ex Terræ conjicit ubertate; *καλὸς* enim, seu *καλόν* idem est Græcis, ac Latinis *bonum*; *θρύο* idem ac *fluo* seu *scaturio*. Leandro Barrius accinit. Recupitus de Terræmotu Calabriæ anni 1638. & Nola, Magnæ Græciæ lib. i. c. 13. ab antiquis Calbris, qui Bretiorum, & Magnæ Græciæ regionem primò habitarunt, Calabriæ nomen invectum dicunt. Ita tamen, ut retentâ quoque in ipso rum Provincia Calabriæ denominatione, illam respettu Adriatici Maris superiorem dicerent, nostram verò propter Mare Tyrrenum, inferiorem nuncuparent. Ughellus Tom. 9. Prov. 20. Italæ Sacræ, & Ananias tract. i. operis, cui titulus, *Fabrica del Mondo*, à Græcis Byzantinis, postquam scilicet Constantinus Magnus Byzantii Sedem Imperatoriam fixit, tributum hoc no men Calabriæ nostræ argumentati sunt. Et hoc ideo dictum volunt, quia antiquum Calabriæ nomen Auxonia erat, quod à verbo auxeo, sive augeo ducebatur; ut igitur priscum nomen, & si voce diversum, re tamen idem, Regioni illi rerum omnium ubertissimæ redderetur, Calabriam dicere voluerunt. *Rediit nanque tandem,*